

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10CoCsp/13/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8822200160
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8822200160.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a sudcov JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Mareka Košča, v právnej veci žalobkyne: A. A., nar. XX.X.XXXX, bytom B. XXXX/XX, XXX XX C. B. D., zastúpenej: JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, IČO: 31954448, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadostučinenie, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou, č. k. 3Csp/6/2022-194 zo dňa 5.3.2025, takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej zamietavej časti (výrok II.) a v závislom výroku o náhrade trov prvoinštančného konania (výrok III.).

Žalovaný má proti žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozhodol takto:

„I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyni sumu 100,- Eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a .

III. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100 % do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia, ktorým súd rozhodne o výške nároku.“

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 25.1.2022 domáhala zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 1.407,36 eur. Svoju žalobu odôvodnila tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou, pod sp. zn. 7Csp/63/2018, o zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľky, voči žalovanej úspešná v uplatňovanom nároku, rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou, pod sp. zn. 7Csp/63/2018, zo dňa 18.1.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.2.2019. Súd uvedeným rozsudkom rozhodol, že žalovaná je povinná zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov dlžníka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.7.2015 k Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.7.2015 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovanou na výkon zrážok zo mzdy žalobkyne a že žalovaná je povinná zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov dlžníka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.7.2015 k Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.7.2015 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovanou na výkon zrážok zo mzdy žalobkyne. Ako

spotrebiteľka si preto uplatnila primerané finančné zadosťučinenie za porušenie jej spotrebiteľských práv, ktoré bola nútená brániť v základnom konaní. Vo veciach, v ktorých je predmetom konania finančná čiastka je jediným objektívnym kritériom, ktoré by malo byť rozhodujúcim pre určenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia, suma o ktorú sa dodávateľ na úkor spotrebiteľa obohatil, alebo sa chcel obohatiť. Žalovaná jej na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.7.2015 poskytla úver vo výške 1.350,- eur, celková čiastka, ktorú mala zaplatiť bola 2.053,68 eur, keďže je predmetný úver bezúročný a bez poplatkov žalovaná sa chcela na jej úkor bezdôvodne obohatiť o sumu 703,68 eur. Žalovaná jej taktiež na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.7.2015 poskytla úver vo výške 1.350,- eur, celková čiastka, ktorú mala zaplatiť bola 2.053,68 eur, keďže je predmetný úver bezúročný a bez poplatkov, žalovaná sa chcela na jej úkor bezdôvodne obohatiť o sumu 703,68 eur. Z daného dôvodu požaduje primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1.407,36 eur, ktorá zohľadňuje výšku bezdôvodného obohatenia, t. j. sumu 1.407,36 eur (703,68 eur + 703,68 eur = 1.407,36 eur).

3. Tunajší súd rozsudkom č. k. 3Csp/6/2022-115 zo dňa 15.3.2023 zaviazal žalovanú povinnosťou zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1.000,- eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Voči rozsudku podala žalovaná odvolanie.

4. Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 10CoCsp/25/2023-179 zo dňa 19.12.2024 rozsudok zrušil vo výrokoch I. a III. a vec vrátil súdu na ďalšie konanie. V uznesení uviedol, že úlohou súdu bude vysporiadať sa so vznesenou námietkou premlčania k uplatňovanému nároku.

5. Na zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 a § 101 a § 100 Občianskeho zákonníka.

6. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že v danom prípade je nepochybné, že v konaní vedenom Okresným súdom Vranov nad Topľou pod sp. zn. 7Csp/63/2018 bolo ustálené, že žalobkyňa so žalovanou dňa 10.7.2015 uzavrela Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktoré však súd vyhodnotil ako neplatné a zároveň neobsahujúce obligatórne náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z. z., čím došlo k porušeniu práv žalobkyne. Keďže žalobkyňa ako spotrebiteľka domáhajúca sa ochrany svojich práv bola v základnom konaní úspešná, vznikol jej preto v súlade s platnou judikatúrou právo na primerané finančné zadosťučinenie.

7. Čo sa týka výšky finančného zadosťučinenia, ustanovenie § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa neustanovuje žiadne kritériá pre vymedzenie výšky, resp. spôsobu výpočtu finančného zadosťučinenia pre spotrebiteľa. Jeho výška je ponechaná na voľnej úvahe súdu, ktorá však nemôže byť svojvoľná. Ako vyplýva z názvu tohto inštitútu, má ísť o primerané zadosťučinenie. Judikatúra slovenských súdov ustálila, že pri stanovení výšky tohto zadosťučinenia treba vychádzať z okolností jednotlivého prípadu a zohľadniť závažnosť porušenia práv, okolností, za ktorých k porušeniu došlo, ich dosah na sféru individuálnych preferencií spotrebiteľa, intenzitu a časové trvanie závažného konania a pod. Súd je pritom názoru, že primerané finančné zadosťučinenie nenahrádza bezdôvodné obohatenie, či nejakú majetkovú ujmu spotrebiteľa, keďže tieto sú samostatnými nárokmi s vlastnými podmienkami na ich vznik.

8. Súd v tomto smere poukazuje na to, že žalobkyňa vo svojej žalobe ani v priebehu konania neuvádzala žiadne konkrétne negatívne dôsledky v jej súkromnom a spoločenskom živote, ktoré jej mali vzniknúť v dôsledku konania žalovanej. Žalobkyňa poukazovala len na to, že začatie zrážok zo mzdy zo strany zamestnávateľa v nej vyvolávalo stresové situácie a psychické napätie, pričom došlo k zásahu aj do jej majetkovej sféry. Žalobkyňa však bližšie nešpecifikovala ako konkrétne sa začatie zrážok zo mzdy podpísalo na jej bežnom spôsobe života. Je nepochybné, že začatím zrážok zo mzdy dochádza k určitému stresu a psychickej záťaži z obavy o možné finančné zabezpečenie základných potrieb žalobkyne prípadne jej rodiny (čo je prirodzeným javom u každého subjektu), avšak samotná žalobkyňa pri svojom výsluchu uvádzala, že bola v omeškaní so splátkami a práve z uvedeného dôvodu žalovaná vyzvala zamestnávateľa žalobkyne na vykonanie zrážok zo mzdy, ku ktorým aj v skutočnosti došlo. Žalobkyňa vzhľadom na svoju platobnú disciplínu si musela byť vedomá, že žalovaná bude chcieť poskytnuté finančné prostriedky vrátiť. Podstatné však je, že žalobkyňa neuvádzala konkrétne skutočnosti, akým spôsobom konanie žalovanej ovplyvnilo jej život, resp. či došlo k vzniku negatívnych dôsledkov konaním žalovanej. V tomto smere súd poukazuje na to, že dôkazné bremeno na

preukázaní výšky primeraného finančného zadosťučinenia je na žalobkyni. Teda žalobkyňa bola povinná v konaní tvrdiť, ale aj preukázať výšku uplatňovaného nároku. Žalobkyňa výšku primeraného finančného zadosťučinenia odvodzovala len od sumy, ktorú by musela uhradiť, ak by sa úspešne nebránila, pričom neuvádzala konkrétne nepriaznivé dôsledky, ktoré jej mali vzniknúť. Odvodzovanie výšky od prípadnej sumy, ktorú by musela žalobkyňa zaplatiť, v prípade úspechu žalovanej, nepredstavuje reálnu mieru pre stanovenie základu výšky primeraného finančného zadosťučinenia, od ktorej by sa súd mohol odvíjať. Súd v tomto smere uvádza, že žalobcom požadovaná suma by fakticky predstavovala neprimerané obohacovanie sa žalobkyne na úkor žalovanej. Súd vzhľadom na to, že žalobkyňa neuvádzala konkrétne dôsledky ani ich intenzitu, ktoré jej konaním žalovanej vznikli, uvádzala len všeobecné skutočnosti, ktoré nijakým spôsobom nerozvíjala a ani nepodložila dôkazmi, dospel k záveru, že ujma na strane žalobkyne nebola tak vážna, aby spôsobila výrazný zásah do jej práv. S poukazom na uvedené súd považoval za primerané žalobkyni priznať finančné zadosťučinenie v sume 100,- eur, ktoré podľa názoru súdu spĺňajú požiadavku primeranosti, ako aj naplňujú funkciu zadosťučinenia pre žalobkyňu a vo zvyšnej časti nárok žalobcu zamietol.

9. Žalovaná v konaní namietala premlčanie nároku žalobkyne, súd sa preto zaberá ďalej tým, či uvedený nárok žalobkyne nie je premlčaný. Rozhodujúcou okolnosťou, od ktorej je potrebné počítať plynutie premlčacej doby, je právoplatnosť rozsudku v základnom konaní, v ktorom došlo k určeniu porušenia spotrebiteľského práva. V zmysle platnej judikatúry je predpokladom pre vznik nároku na primerané finančné zadosťučinenie predchádzajúce úspešné uplatnenie práva alebo povinnosti ustanovenej predpismi na ochranu spotrebiteľa. Uvedené znamená, že musí prebehnúť konanie, predmetom ktorého bude určenie porušenia spotrebiteľského práva a až v dôsledku takto deklarovaného stavu porušenia by spotrebiteľovi vzniklo právo na uplatnenie primeraného finančného zadosťučinenia. Spotrebiteľ sa tak môže rozhodnúť, či právo domáhať sa primeraného finančného zadosťučinenia si uplatní priamo v základnom konaní resp. až po rozhodnutí o porušení jeho práv. Smerodajné však z logického výkladu ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa je, že premlčacia doba začína plynúť až od momentu porušenia spotrebiteľského práva, t. j. právoplatnosťou základného konania týkajúceho sa porušenia práv spotrebiteľa. Rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 7Csp/63/2018 zo dňa 18.1.2019 nadobudol právoplatnosť dňa 22.2.2019, kedy bolo deklarované porušenie práv žalobkyne, pričom žaloba bola podaná dňa 25.1.2022, teda žalobkyňa uplatnila svoj nárok pred uplynutím 3-ročnej premlčacej lehoty, nakoľko nárok žalobkyne by sa premlčal dňa 22.2.2022. Nárok žalobkyne preto nie je premlčaný.

10. V danej právnej veci predmetom konania bol nárok na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia, výška ktorého závisela od úvahy súdu. U takéhoto nároku sa strana sporu považuje za plne úspešnú vtedy, ak je úspešná čo do základu nároku. Nie je totiž možné zaťažiť žalobkyňu procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku sporu. Keďže žalobkyňa bola čo do základu nároku vo veci úspešná, súd jej priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

11. Proti II. výroku, ktorým súd žalobu čiastočne zamietol, podala žalobkyňa včas odvolanie, v ktorom poukazovala na porušenie zo strany žalovaného, ktoré malo bezpochyby majetkový charakter. Zároveň uplatňovaním legitímneho nároku žalobkyne v niekoľkoročnom súdnom konaní bol podľa žalobkyne narušený nielen jej bežný život, keďže ako starobná dôchodkyňa sa musela zaktivizovať a vyhľadať právnu pomoc advokáta. Podľa odvolateľky, ak má primerané finančné zadosťučinenie reálne plniť svoj účel, tak je to možné len priznaním v takej výške, ktorá má nielen deklaratórnu sankčnú, odradzujúcu, ale aj relatívnu funkciu, ktoré priznané finančné zadosťučinenie podľa odvolateľky nemôže spĺňať. Súdu prvej inštancie je pritom z rozhodovacej činnosti známe, že žalovaný sa takýmto spôsobom obohacuje vo viacerých prípadoch. V konaní žalobkyňa poukázala na rozhodnutia, podľa ktorých výška primeraného finančného zadosťučinenia, aby dosiahla svoje funkcie, by mala v prípade hroziacej majetkovej ujmy dosahovať aspoň 50 % zo sumy, o ktorú bol alebo mal byť spotrebiteľ ukrátený.

12. Žalovaný sa vo svojom vyjadrení v plnom rozsahu stotožnil so závermi súdu prvej inštancie a navrhol prvoinštančné rozhodnutie potvrdiť ako vecne správne. Podľa žalovaného nárok na primerané finančné zadosťučinenie podlieha voľnej úvahe súdu, čo však neznamená ľubovôľu súdu. Súd musí o výške primeraného finančného zadosťučinenia uvažovať v intenciách konkrétneho sporu a vychádzať z konkrétnych zistení skutkových okolností, prihliadať na závažnosť a intenzitu protiprávneho konania, vplyv tohto konania, intenzitu trvania a rozsahu nepriaznivých následkov a na subjektívny prístup oboch

strán k protiprávnemu konaniu. Súd prvej inštancie vyhodnotil všetky tieto skutočnosti, keď pri určení jeho výšky vychádzal z okolností tohto konkrétneho prípadu.

13. Ďalšie vyjadrenia strán sporu dané neboli.

14. V prejednávanej veci bolo nepochybne preukázané, že rozsudkom vo veci 7Csp/63/2018 súd určil neplatnú zmluvu o revolvingovom úvere uzatvorenú medzi sporovými stranami, čím došlo k porušeniu práv žalobkyne.

15. Možno konštatovať, že súd prvej inštancie správne zistil, že za týchto okolností patrí žalobkyni nárok na primerané finančné zadosťučinenie v zmysle § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa, Vzhľadom na to, že si žalobkyňa v predmetnom konaní úspešne uplatnila porušenie svojho spotrebiteľského práva, keď sa domáhala určenia povinnosti žalovaného zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmoch.

16. Možno preto konštatovať, že súd prvej inštancie sa správne vypořiadal s primeranosťou výšky sumy finančného zadosťučinenia v prejednávanej veci, keď odvolací súd musí konštatovať, že v konaní nebolo nikdy preukázané, že by žalovaná preplatila poskytnutú sumu istiny úveru vo výške 1.350,- eur, t. j. sumu, ktorú dodávateľ žalobkyni ako spotrebiteľke poskytol, resp. nebolo nikdy preukázané, že by žalovaný uplatnil predmetnú dohodu o zrážkach zo mzdy u zamestnávateľa žalobkyne. Preto na strane žalovaného nikdy nedošlo k bezdôvodnému obohateniu spočívajúce v tom, že by žalovaná zaplatila navyše sumu, než aká jej bola poskytnutá dodávateľom.

17. Možno preto konštatovať, že súd prvej inštancie sa správne vypořiadal s primeranosťou výšky sumy peňažného zadosťučinenia v prejednávanej veci, keď zvolil primerané finančné zadosťučinenie v priznanej výške 100,- eur. Súd prvej inštancie zvažil kritérium primeranosti finančného zadosťučinenia. Aplikoval tiež dôvodne voľnú úvahu pri ustálení celkovej výšky primeraného finančného zadosťučinenia. V tomto kontexte odvolací súd konštatuje, že z povahy veci vyplýva, že výška primeraného finančného zadosťučinenia by nemala dosahovať sumu, ktorej sa týkalo porušenie spotrebiteľského práva žalobkyne, a to ani za tých okolností, ktoré žalobkyňa popísala v priebehu prvoinštančného konania v prejednávanej veci, zdôraznila v odvolaní a tiež vyplývajúce z rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou 7Csp/63/2018, ktorým uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov žalobkyne, ktorá bola uzatvorená k predmetnej revolvingovej zmluve medzi žalobkyňou a žalovaným. Odvolací súd opäť zdôrazňuje, že žalobkyňa nikdy nepreplatila sumu úveru a zo strany žalovaného nikdy nedošlo k použitiu predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy u zamestnávateľa žalobkyne, preto zo strany žalovaného nikdy nedošlo k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobkyne a potrebe vydania tohto bezdôvodného obohatenia žalobkyne. Podľa názoru odvolacieho súdu výška primeraného finančného zadosťučinenia by preto nemala dosahovať možnú, teoreticky do úvahy prichádzajúcu, výšku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného v prípade, ak by došlo k naplneniu zmluvného vzťahu na základe zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, t. j. ak by sa žalovaný domohol aj do úvahy prichádzajúcich úrokov a poplatkov v prípade, ak by súd ako predbežnú otázku nevyсловil bezúročnosť a bezpoplatkovosť tohto zmluvného vzťahu strán sporu.

18. Za týchto okolností aj odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie považuje výšku predmetného primeraného finančného zadosťučinenia v prospech žalobkyne za postačujúcu na naplnenie všetkých funkcií primeraného finančného zadosťučinenia a nestotožňuje sa s tým, že jeho výška by mala dosiahnuť výšku hypotetického bezdôvodného obohatenia zo strany žalovaného. V tomto smere nemožno súhlasiť s odvolacou argumentáciou žalobkyne v tom smere, že takto priznaná výška primeraného finančného zadosťučinenia neplní dostatočne odradzujúcu funkciu tohto právneho inštitútu. Judikovanie porušenia spotrebiteľského práva žalovaným a priznanie akejkoľvek výšky primeraného finančného zadosťučinenia je vždy naplnením tohto inštitútu v zmysle § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa a plnení aj odradzujúcu funkciu. V zmysle vyššie uvedeného primerané finančné zadosťučinenie je inštitútom, ktorý by nemal dosahovať sumu pôvodného bezdôvodného obohatenia, ku ktorému došlo pri porušení spotrebiteľského práva dotknutého spotrebiteľa (v danom prípade k nemu u žalobkyne ani nikdy nedošlo), pretože by išlo o aplikáciu tohto inštitútu v značne neproporcionálnej podobe a je logické, že primerané finančné zadosťučinenie by malo byť priznávané len podielom (percentom) zo sumy eventuálne bezdôvodného obohatenia, o ktoré sa mohol dodávateľ obohatiť v dôsledku porušenia spotrebiteľského práva spotrebiteľa, ktoré porušenie je zároveň predpokladom pre

priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Práve v tomto kontexte súd prvej inštancie zvolil primerané finančné zadosťučinenie vo výške 100,- eur.

19. Preto postupom podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozsudok v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil, pričom v podrobnostiach poukazuje na správne a výstižné dôvody uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie. V tomto kontexte je správny aj výrok napadnutého rozsudku o trovách prvoinštančného konania.

20. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého žalovaný ako sporová strana, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, má nárok na náhradu trov tohto štádia konania proti žalobkyni, ktorá v odvolacom konaní úspech nemala. Výšku týchto trov ustáli postupom podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

21. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).